

TORONYIRÁNY

XIII. 38.

2019. szeptember 22.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 25. vasárnap

Szeptember 24. Szent Gellért püspök és vértanú

Sem a népek, sem az egyének nem tekinthetik kizárólagos végcéljuknak, hogy csak halmozzák napról napra az anyagi javukat. Mindenféle gyarapodásnak két oldala van. Kell a gyarapodás az embernek, hogy egyre inkább ember lehessen; de ugyanakkor bilincsekbe is verheti, mert a gyarapodásban olyan legfőbb értéket lát, amelyen túl nem szabad tekintenie. Ilyenkor viszont megkeményednek a szívek, bezárulnak a lelkek, az embereket már nem a barátság, hanem az érdek kapcsolja össze, ez pedig csakhamar szembeállítja őket, és megbontja egységüket. A vagyonszerzés, mint öncél, nemcsak gátolja emberi fejlődésünket, hanem ellenkezik az igazi emberi nagysággal. Akár nemzetekről, akár egyénekről legyen szó, a kapzsiság mindig az erkölcsi elmaradottságnak bizonyítója.

A szelídség pedig nem a gyöngék erénye, hanem a bensőleg nagyoké. Ezeknek nincs szükségük rá, hogy „rosszért rosszal” fizessenek, hogy visszaüsenek.

VI. Pál pápa

A szentmise olvasmányai

- 1. Ám 8,4-7** Ámosz próféta keményen kritizálja és ostromozza a magát a társadalom krémjének tartó, a társadalmon parazitáskodó, beképzelt, gőgös és elvetemült gazdag réteget.
- 2. 1Tím 2,1-8** Egyetlen hiteles és hatékony közvetítő van Isten és ember között, az ember Krisztus Jézus, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön.
- 3. Lk 16,1-13** Jézus példabeszédben buzdít arra, hogy amilyen ügyesnek és leleményesnek tartják magukat azok, akik anyagi javak erkölcstelen kezelésével szereznek maguknak indokolatlan előnyöket, olyan ügyesek és leleményesek legyenek az ő követői is valódi örök értékekhez való viszonyulásukban.

Példabeszéd a hűtlen intézőről

Jézus a tanítványaihoz fordult. A következő tanulságos történettel elsősorban őket akarja oktatni. A 15. fejezetben elmondott három példabeszéd címzettjei, a farizeusok és az írástudók azonban a háttérben továbbra is jelen vannak, hiszen a 14. versben az ő reakciójukról olvashatunk majd. A példabeszéd első mondata megismertet bennünket a főszereplővel, aki nem az első helyen említett gazdag ember, hanem annak a vagyonkezelője. A példabeszéd alaphelyzete az akkori galileai körülményeknek felel meg. A távol élő, sok esetben külföldi nagybirtokosok vagyonkezelőkre bízta birtokukat. A vagyonkezelők elég nagy szabadsággal köthettek üzleteket, adhattak hiteleket és kereskedhettek. A példabeszédben szereplő intézőt azzal vádolják be uránál, hogy „eltékozolja” vagyonát. Érdekes, hogy a vádban ugyanaz az ige (diaszkorpidzein = eltékozolni) szerepel, mint az előző példabeszédben (15,13) a tékozló fiú életmódjával kapcsolatban. Úgy tűnik, hogy a nagybirtokos azonnal helybenhagyja a vádat, s a vagyonkezelőnek nem teszi lehetővé a védekezést. Egyszerűen felszólítja őt, hogy számoljon el tevékenységével – beleértve a különféle okmányokat - s közli vele, hogy nem maradhat tovább a vagyonkezelői tisztségben. Az elszámolás minden bizonnyal a megbízatás más személynek való átadását készíti elő.

A felszólítás után az intéző gondolkodni kezd jövőjéről. Arra nem is gondol, hogy védekezzék és a vádak hamisságát kimutassa. Ebből arra lehet következtetni, hogy alapjában véve az ellene felhozott vádak helytállóak, s maga a vagyonkezelő is tisztában van ezzel. Figyelme immáron kizárólag arra irányul, hogy az elbocsátás után valamilyen formában biztosítsa maga számára a megélhetést. Monológ formájában veszi számba a lehetőségeket: vagy dolgozik, vagy koldulni kezd. Kemény fizikai munkára nem tartja magát alkalmasnak, a koldulás viszont túl megalázzónak tűnik számára. A hosszabb töprengés után végül is megtalálja a megoldást. Jézus nem részletezi a vagyonkezelő tervét, de már a monológ záró mondatából sejteni lehet, hogy mások jóindulatát szeretné magának megszerezni, hogy szükség esetén befogadják őt házukba. A terv mibenléte a kivitelezés elbeszélésekor válik világossá: urának adóseit kívánja barátaivá tenni az intéző. Egyenként magához hívja őket, s engedményeket tesz nekik. Az adósok

vagy bérlők, akik a termés egy részét, mint bérlési díjat voltak kötelesek beszolgáltatni, vagy pedig nagykereskedők, akik meghatározott árumennyiséget kaptak kölcsönbe.

Jézus két példán mutatja be a vagyonkezelő ravasz és csalárd eljárását. Az adósság mennyiségére vonatkozó kérdések nem informatív jellegűek, hiszen az adóslevelek a vagyonkezelőnél voltak, aki pontosan utánanézhette a dolgoknak. A kérdéseket inkább szemléltető irodalmi eszközként kell felfognunk, amely a hallgatót, illetve az olvasót kívánja az eseménybe közvetlenebbül bekapcsolni. A görög szövegben olyan mértékegységek olvashatók, amelyek akkoriban Palesztinában használatosak voltak. 100 batus olaj 36,5 hl-rel egyenlő, 100 korus búza pedig 364,4 hl-nek felel meg. Az intéző az első adósnak 50%-os engedményt tesz. Az adóslevelet maga a bérlő vagy kölcsönző állította ki, majd átadta azt a hitelezőnek megőrzésre. A jelen esetben az intéző kiadja az adóslevelet, hogy az adós megváltoztassa az adatokat, vagy pedig új adóslevelet állíttat ki vele. A második esetben az engedmény kisebbnek tűnik: csak 20%. Viszont figyelembe vehetjük, hogy jóval nagyobb mennyiségű és olcsóbb árurol van itt szó. J. Jeremiás (Jézus példázatai, 132. o.) a korabeli árak alapján arra a következtetésre jutott, hogy mindkét adós nagyjából ugyanazon mértékű kedvezményt kapott (kb. 500 ezüstdénár). A példabeszéd egészében az engedmény mértékének természetesen nincs különösebb jelentősége. A hangsúly a vagyonkezelő határozott és furfangos eljárásán van, amellyel az adósokat lekötelezi magának.

A 8. vers a szakasz legvitatottabb pontja. Nem világos ugyanis, hogy a mondat a példabeszéd részét alkotja-e még, vagy pedig annak az értelmezését Jézus részéről. A probléma alapjában véve az „Úr” (küriosz) szó értelmezésével áll összefüggésben. A főnév a példabeszédben több esetben is a vagyonkezelő urát, tehát a nagybirtokost jelölte (3., 5. v.). Első olvasásra mindenképpen az lehet a benyomásunk, hogy a 8. versben is a nagybirtokos kommentálja elbocsátott intézőjének az eljárását. Ezen értelmezés azonban komoly nehézségbe ütközik: Hogyan dicsérheti a példabeszédben szereplő gazdag azt a személyt, aki jelentős mértékben megkárosította őt? Egyes exegeták (I. H. Marshall, J. A. Fitzmyer) ezt a problémát azzal oldják meg, hogy az 5-7. versekben bemutatott eljárást nem csalásként értelmezik. Szerintük a vagyonkezelő azt a kamatot engedte el, amelyet a termékek kölcsönzésekor ő maga szabott ki saját hasznára. Ennek következtében a nagybirtokos nem szenvedett kárt, az intéző csupán saját jutalékáról mondott le. Ezt a magyarázatot nem tartjuk meggyőzőnek, mert a kamat említésével olyan szempontot olvas bele a példabeszédbe, amely abban nem szerepel. Emellett aligha gondolható, hogy olyan valaki, aki előzőleg hűtlenül kezelte urának vagyonát, éppen az elbocsátás előtt törekedett volna arra, hogy meg ne károsítsa őt. Ha az „úr” szót a nagybirtokosra vonatkoztatjuk, akkor a „dicséretet” legfeljebb ironikus értelemben foghatjuk fel: a gazdag ember kénytelen elismerni, hogy intézője még az elbocsátás előtt is túljárt az eszén.

Az említett probléma miatt az exegeták többsége az „úr” (küriosz) alatt magát Jézust érti, aki a példabeszéd befejezése után megdicséri a vagyonkezelő eljárását. A mondat így nem a példabeszéd része, hanem az evangélista megjegyzése. Az „Úr” cím Jézusra vonatkozólag gyakori Lukács evangéliumában, főleg azokban a szakaszokban, amelyek az evangélista egyéni forrásából (Slk) valók (vö. 7,13; 10,1. 41; 11,39; 12,42; 17,5 köv.). Külön említést érdemel a 18,6, amelyben az igazságtalan bíróról szóló példabeszéd elmondása után, Lukács a következő módon vezet be a történet alkalmazását: „Az Úr (küriosz) így szólt”. Ezen a helyen nem lehet kétséges, hogy Jézusról van szó. Ha a 8. versben Jézus kommentárját látjuk, az a kérdés merülhet fel bennünk, hogyan dicsérheti Jézus a vagyonkezelő csalárdnak minősülő, és alattomosnak tűnő eljárását. A dicséret semmiképpen sem az erkölcsstelen cselekedetre vonatkozik. A „hamis intéző” kifejezés egyértelműen elmarasztaló ítéletet ad a kérdéses személyről, és jelzi, hogy az elismerést nem a konkrét kivételre kell értenünk. A dicséret kizárólag az intéző „okosságának” szól. Annak tudatában, hogy elveszti az állását, felismerte, hogy biztos megélhetése érdekében cselekednie kell. Határozottan tudott döntenet és cselekedni a végórán. Hasonló határozottságra lenne szükségük Jézus hallgatóinak (és az evangélium olvasóinak) is, hiszen nekik nem a földi megélhetésük, hanem az üdvösségük forog kockán.

Kocsis Imre

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (2.)

2. Tájékozódás a vélemények tengerében

1. Butít és erőszakot vált ki a tévézés?

Az ember és a tévés kép közötti kapcsolat

Ez az egyszerű ok-okozati viszony (televíziós képek és élmények, illetve a tény, hogy az emberek ettől agresszívvá és elidegenedetté válnak) nem vesz tudomást arról, hogy a képeknek és a szövegeknek mindig is létezett valamiféle szimbolikája. Egy késnek az egyszerű képe és egy olyan kés képe, amellyel éppen vágnak valamit, két teljesen különböző dolog. Bizonyosan félelmet tud kelteni mindkettő, de nem kezelhetjük őket azonos szinten. Létezik kapcsolat a kép és a történet között, de ezek kötődnek a szereplők kapcsolatrendszeréhez és az emberek környezetéhez.

Erőszak a mesékben

Ha egy pillantást vetünk a hagyományos médiákra, különösen pedig a mesékre, amelyek hemzsegnek az erőszaktól és a kegyetlenségektől, rájöhethetünk, hogy a fent vázolt, már egy kissé belénk idegződött modell a média hatásáról igazából nem is túl mélyre, mert korántsem lehet egy szintre helyezni az erőszak bemutatását és az erőszakos viselkedést. Mindenki hallotta már azt a gondolatot, hogy a mesék „kegyetlenségétől” félnek a gyerekek. Sohasem születnek azonban olyan elméletek, amelyek szerint a mesék erőszakot váltanának ki a gyerekekből. A tudományos vitákban gyakran abból az előfeltevésekből indulnak ki, hogy a gyerekek komplex módon reagálnak az erőszak megjelenítésére: utánozzák, hozzászoknak, legyőzik általa a félelmüket, és így tovább. Többé-kevésbé bonyolult modellek segítségével dolgoznak ezen a témán. A legtöbbször ezek a modellek csak táplálják azt a félelmet, hogy a gyerekek és a fiatalok utánozhatják azt az erőszakot, amit a képernyőn látnak. Az olykor kissé túl bonyolult tanulmányokból is gyakran ez derül ki: fiatalabb és idősebb gyerekek a tévé képernyőjén látott erőszakos jelenetek hatására hasonló dolgokat tesznek a mindennapi életben. A közvélemény előtti vitákban is természetes módon fogadják el ezt a teóriát. Olyan gyerekek példái, akik a tévében vagy videokazettán látott filmek hatására brutális dolgokat műveltek, elbizonytalanítják azokat a szülőket is, akik hisznek abban, hogy a gyerekeik helyesen tudnák feldolgozni ezeket a tapasztalatokat. A gyerekekbe vetett ilyenfajta bizalmat nem volna szabad lerombolnia egyetlen tanulmánynak sem, inkább azt kellene vizsgálni, milyen konkrét jelentéssel bírhatnak az erőszakos képek egy gyermek életében. A médiából szerzett élmények nyomot hagynak az emberek gondolataiban és tetteiben - ez természetes; ugyanakkor az ember képes arra, hogy integrálja ezeket mindennapi tapasztalataiba és létének apró mozaikjaiba.

Az erőszak bemutatásának funkciója

Ilyen értelmű a legrégebbi teória is, amely az erőszak bemutatásának jelentésével foglalkozik. Eszerint az erőszak bemutatásának funkciója a megtisztulás (katarzis). Az élettapasztalatokat, a halált, a háborút és a szerelmet úgy kell bemutatni, hogy a nézők fantáziájukat és mindennapiságukat az élet és a világ egy magasabb rendű értelmezésébe integrálhassák.

Vajon ezek a teoretikus magyarázatok elégségesek-e a mi életünkhez?

Keveset tudunk még arról, hogy vajon hogyan hat az erőszak bemutatása a mindennapokban, bár ma már szinte alig lehet eligazodni az „erőszak és a média” témájáról írott szakirodalomban, annyi a rendelkezésre álló mű. Ha meg akarjuk érteni az erőszakos és kegyetlen képsorokat, meg kell tanulnunk úgy megfejteni és értelmezni azokat, mintha kód lenne világunkhoz, és meg kell próbálnunk nem pusztán a gyerekekkel foglalkoznunk, hanem megváltoztatni és új formát adni az ábrázolások világának.

2. A tévé mint kábítószert, avagy menekülés a valóság elől?

Az emberek erős kapcsolatot alakítottak ki a médiával, következésképpen igenis szükséges erről érdemi vitákat folytatni. A gyerekek átlagban legalább napi másfél órát töltenek a televízió képernyője előtt, aztán elmennek biciklizni a mountain bike-jukon, walkmannel a fülükön, gameboy-val játszanak, és videojátékokat vásárolnak. A média általában, de különösképpen a tévé összetett hálózat része, amelyben a gyerekeink fel fognak nőni, és amelyben életük alapélményeit szerzik.

Menekülés a valóság elől?

Milyennek képzeljük a kapcsolatot az emberek és a média között? Lehet, hogy elsőnek az jut eszünkbe, hogy első pillanatban a televíziót olyan fajta fenyegetésnek gondoljuk, mint a kábítószert. Az emberek és a média közötti kapcsolat veszélyességének gondolata régi keletű. A televíziózás előtti időben a sajtót gondolták veszélyesnek, olyan eszköznek, amellyel a valóság elől menekülünk. Körülbelül kétszáz évvel ezelőtt „Anton Reiser” című önéletrajzi regényében Karl Philipp Moritz azt írta, hogy azért bírja ki a megalázó életfeltételeket, a hideget és az éhséget, mert a könyvek és a színház világába menekül. A pedagógiával foglalkozó tudósok századunk ötvenes éveiben értéktelennek tartották a regényeket és a képregényeket. Ennek a negatív ítéletnek nagy hagyománya van: volt olyan korszak például, amikor úgy vélték, az olvasás veszélyes a nők számára. A film megjelenésével a kritika hangsúlya megint eltolódott. A filmek fantasztikus világa annyira elbűvölte az embereket, hogy egyesek azt gondolták, ez veszélyes lehet. A hatvanas években újfajta kapcsolat alakult ki az emberek és a média között; megjelent a televízió, mint mindennapi fogyasztási eszköz. Ez pedig a pedagógiával foglalkozók számára újabb büntetendő dolgot jelentett: „a tévé a nappali szoba kábítószere”, „mániává vált”. Ezekben a kábítószerttel és a valóságtól való meneküléssel magyarázó kétszáz éves elméletekben fontos szerepet játszik az az alapvető sajátosság, hogy kultúránkban az emberek félnek minden előre nem látható dologtól. A média, és legfőképpen pedig a film lényegi módon közelít az emberi fantázia képeihez.

A lovagok közötti csaták és az álmok világa

Vessünk egy pillantást arra a régi gondolatmenetre, amellyel megpróbáljuk elmagyarázni, hogyan válik a média kábítószerré, és segítségével hogyan menekülünk a valóság elől: jellegzetes alapmodellre ismerhetünk rá.

Karl Philipp Moritz „Anton Reiser” című önéletrajzi regénye egy érzékeny, beteges fiatalembről szól, aki szerencsétlen, a tönk szélére jutott családban nő fel - apja túlságosan is ájtatos, anyja pedig csupa ellentmondás. Anton Reiser gyakran fél, de nagyon érzékeny mindenre, ami a mítoszok és a mesék világával kapcsolatos. Második és harmadik életéből emlékszik azokra a pokoli kínokra, amelyeket édesanyja és nagynénje meséi okoztak neki nemcsak álmában is, de ébren is. Néha álmában önmagát látta ismerőseitől körülveve, akik hirtelen borzalmasan elváltozott arccal néztek rá. Máskor egy nyomasztó, keskeny és meredek létrán mászott fölfelé, és egy szörnyű alak nem engedte, hogy visszaforduljon, de megesegett, hogy maga az ördög jelent meg foltos kakas képében vagy falra akasztott fekete lepedőként. Amikor az anyja még a városban lakott, annyit hallott boszorkányokról és boszorkányságról, hogy minden idősebb asszonytól félt. Amikor a szél süvített a házak között, anyja azt mondta neki, hogy „a kéz nélküli ember” az. Biztos nem mondta volna ezt, ha tudja, hogy ez mennyi álmatlan éjszakát és félelmetes gondolatot okoz a fiának.

(Folyt. köv.)

Ben Bachmaír

Vasárnapi jegyzet

Sándor-dal

Tóth Sándornak 80. születésnapjára – emlékére

Versben szóló zene:
 az élet zenéje ez,
 a zömök ritmusban
 a barátság biztonság-perceiben
 kerek á-k bújnak
 a barna palóc hangban,
 érces felkapás,
 a zengő keretbe foglalt
 élet-szimfóniát
 az igazra kacsintás,
 testvéri összekoccintás,
 a fiatalság-motorról
 lágy porba leesett
 élet szimfóniák.
 Ne féld az életet!
 Mutatni a régi jóból
 a nekünk szűrt szépet,
 az Én Istenem! szólama
 szól benne szünettelen,
 a Fioretti-csivitelős
 békés zsvivajban,
 a politika üstdob pergésében,
 a nemzeti pentaton ívében,
 a tátitik hexameter csengésében,
 a szonett összetett ütemében,
 a családot megtartó apai erőben,
 a feleség-anyától kapott
 vigasz-szünetekben,
 kibontva a tájban
 a lélek-hazugságok mögötti
 isteni igazságot,
 ahol a nyolcvan felé tartó
 nemzeti szolgálat
 az Isten-szolgáló
 fényességes árnyban
 már minden salakját veszve ragyog.

Elkezdtem a nyolcvanadik
 szeretetre születést
 köszöntő Sándor-dalt,
 de már nem tudtam
 füledbe dúdolni,
 hogy mondjad:
 Beethoven miért is írta
 a halhatatlan kedvesnek a dalt.
 Miért mentél el?
 Még vár a dal, vár a barát,
 a józú bor a Babits-ház teraszán,
 vár Juhász Gyula és vár Marziász.
 Előbb mentél, mert így zeng tovább
 nekünk a Sándor-dal,
 amiben szigorúan komponált,
 szabadság-strófiáid
 az örök-eszmékben
 minket hívnak találkozásra.
 Esztergom-Szeged, 2019. 09. 11.

Kozma Gábor

hírek ..... információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye idén 12. alkalommal rendezi a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 21-30-ig tartó hangversenysorozat ezúttal Magyarország és Dél-Korea gazdag kapcsolatának jegyében szerveződik. A program:

Szeptember 23. hétfő, 17 óra - Gál Ferenc Főiskola Klebelsberg terme

Tudományos előadások a tudomány és a zene kapcsolatáról

Előadók: Prof. Dr. Janka Zoltán: Agyi hálózatok zenés kitekintéssel

Prof. Dr. Párducz Árpád: Abszolút hallás

Prof. Dr. Robert Christian Bachmann

Szeptember 24. kedd, 19.30 óra – Székesegyház

Szimfonikus koncert - Közreműködik: a Szent Gellért Akadémia Zenekara

Vezényel: Robert Christian Bachmann, Yoon Kuk Lee

Szóló előadók: Boros Misi, zongora (Magyarország), Su Yeon Kim, zongora

(Koreai Köztársaság), Karasszon Eszter, cselló (Magyarország), Ahyoung Kim, szoprán (Koreai Köztársaság)

Magyarország és Korea találkozása Mozart varázslatában

Magyarország nemzeti himnusza

A Koreai Köztársaság nemzeti himnusza

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791): Esz-dúr versenymű két zongorára és

zenekarra KV 365/316a

Tomaso Albinoni (1671 - 1751): G-moll adagio szoprán szólóra, csellóra és

zenekarra

(Az 1980-as dél-koreai gvangdzsu-i felkelés és az 1956-os magyar forradalom

áldozatainak emlékére)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791): G-moll szimfónia No. 40, KV 550

Szeptember 25. szerda, 19.30 óra – Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem,

Budapest

Szimfonikus koncert - Közreműködik: a Szent Gellért Akadémia Zenekara

Vezényel: Robert Christian Bachmann, Yoon Kuk Lee

Szóló előadók: Boros Misi, zongora (Magyarország), Su Yeon Kim, zongora

(Koreai Köztársaság), Karasszon Eszter, cselló (Magyarország), Ahyoung Kim, szoprán (Koreai Köztársaság)

Magyarország és Korea találkozása Mozart varázslatában

Magyarország nemzeti himnusza

A Koreai Köztársaság nemzeti himnusza

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791): Esz-dúr versenymű két zongorára és

zenekarra KV 365/316a

Tomaso Albinoni (1671 - 1751): Adagio (g-moll) szoprán szólóra, csellóra és

zenekarra

(Az 1980-as dél-koreai gvangdzsu-i felkelés és az 1956-os magyar forradalom

áldozatainak emlékére)

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809 - 1847): IV. A-dúr, 'Olasz' szimfónia Op. 90

Szeptember 26. csütörtök, 19.30 óra – Székesegyház

Filharmonia Magyarország, Orgonabérlés negyedik koncertje -

Közreműködik: Pálúr János orgonaművész és a Nyíregyházi Cantemus Kórus

Szeptember 27. péntek, 19.30 óra – Székesegyház

Korea és Visegrád találkozása Szegeden

Előadók: Vartislav Vlana, oboa (Cseh Köztársaság), Zoltán Péter, klarinét

(Magyarország), Zuzana Ržounkova, kürt (Szlovákia), Katarzyn Zdzibel-Nam,

fagott (Lengyelország), Jaeyeon Won, zongora (Koreai Köztársaság)

Öt népdal: Lengyelország, a Cseh Köztársaság, Szlovákia, Magyarország és a

Korea népdalai

Ludwig van Beethoven (1770 - 1827): Esz-dúr kvintett zongorára és fúvósokra

op. 16

Szeptember 28. szombat, 19.30 óra - Székesegyház

Szimfonikus koncert -Közreműködik: Szegedi Szimfonikus Zenekar

Vezényel: Kisun Sung (Koreai Köztársaság)

Szóló előadók: Yoon-Hee Kim, hegedű (Koreai Köztársaság) és Karasszon

Eszter, cselló (Magyarország)

Magyarország és Korea találkozása Brahms poézisában

Magyarország nemzeti himnusza

A Koreai Köztársaság nemzeti himnusza

Johannes Brahms (1833 - 1897): a-moll kettősverseny hegedűre és

gordonkára, Op. 102 és 4. e-moll szimfónia, Op. 98

Szeptember 29. vasárnap, 19.30 óra – Székesegyház

Magyarország és Korea találkozása; „Schumann-i szenvedély”

Előadók: Helene Heeju Han, zongora (Koreai Köztársaság), Széplál

Szilveszter, bariton (Magyarország)

Robert Schumann (1810 - 1856): Fantázia-darabok, Op. 12

Liederkreis, Op. 39 baritonra és zongorára

19.00 Szegedi Nemzeti Színház - A Szegedi Szimfonikus Zenekar koncertje

Jótekonysági koncert a Korábban Érkeztem Alapítvány támogatására →

Szeptember 30. hétfő, 19.30 óra – Székesegyház

Magyarország és Korea találkozása a barokk zene világában

Előadók: Sang Joon Lee, kontratenor (Koreai Köztársaság), Jong-Dae Ko,

teorba (Koreai Köztársaság), Ruisz Léna, barokk hegedű (Magyarország),

Kabdebó Noémi, barokk hegedű (Magyarország), Bréda Zsófia, barokk

brácsa (Magyarország), Nagy Réka, barokk cselló (Magyarország), Balog

Zsolt, szóló csembaló és continuo (Magyarország)

Antonio Vivaldi (1678 - 1741): "Nisi Dominus - Cum dederit", RV 60

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750): D-dúr versenymű csembalóra,

vonósokra és barokk csellóra, BWV 1054

Georg Friederich Händel (1685 - 1759): 'Lascia ch'io pianga' a Rinaldo című

operából, HWV 7

'Ombra mai fu' a Xerxész című operából, HWV 40

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750): g-moll versenymű csembalóra,

vonósokra és Basso continuo-ra, BWV 1058

Antonio Vivaldi (1678 - 1741): 'Se lento ancora il fulmine' az Argippo című

operából, RV 6

~~~~~

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája Szent Gellért

Ifjúsági Napot szervez szeptember 28-án, szombaton az alsóvárosi ferences

templomban (Mátyás tér 26.) és a Karolina iskolában (Szentháromság u. 70-

76.). A program mottója: „Élelet Üzenet”. A hagyományos ifjúsági napra,

melynek előadója Gersei Csenge insta blogger, egyetemista, minden fiatal

érdeklődőt szeretettel várnak. Az eseményről bővebb információ a

www.ipc.hu oldalon található.

~~~~~

Jövő vasárnap, szeptember 29-én a déli órákban — 42 napos országos

körútvjáról — Jerikó zarándokcsoport érkezik az újszegedi Árpád-házi Szent

Erzsébet Plébániára. Idén augusztus 15-én már hatodszor indult Esztergomból a

sajátos zarándoklat két irányba, nyugat és kelet felé, megkerülve egész

Magyarországot és szeptember 29-én érkezik a két ág Újszegedre, az Árpád-házi

Szent Erzsébet templomba, ahol hálaadó szentmisével és agapéval zárul az

esemény.

Az utolsó csatlakozási lehetőség a zarándoklatához szeptember 29-én:

A nyugati ághoz 7 órakor a domaszéki Szent Kereszt templomnál (Dózsa Gy. u.

10.); a keleti ághoz 7.30-kor a deszki templomnál (Alkotmány u. 41.).

Érkezés 8.30-kor a szőregi templomba, tovább indulás 9 órakor. Újabb

csatlakozási lehetőség Újszegeden, 11.15-kor, a NOVA Áruház parkolójában. A

program:

12 óra: érkezés az Árpád-házi Szent Erzsébet templomba

13 óra: Jerikó imaóra

13.30: Dicsőítés

14 óra: Hálaadó szentmise

15 óra: Agapé

~~~~~

Megjelent a Toronyirány magazin idei 4. száma, melyben a szokásos

rovatokon kívül írások, tudósítások találhatóak a szeminaristák nemzetközi

nyelvkurzusának tapasztalatairól, a Szent Gellért Fórumban tartott Plácido

Domingo koncertről, a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségei számára

rendezett Családi napról, valamint Kiss-Rigó László püspöknek az amerikai

magyar közösségnél tett látogatásáról. A kiadvány továbbá beszámol a

ruzsai lengyel-magyar ünnepekről, a felújított öttömösi templomról, a

derekegyházi templomszentelésről, a gyulai hadisírok felújításáról, valamint

a Gnika-díjas Kocsi György életútjáról és szolgálatáról. Az *Ifjúság* rovatban az

ÁGOTA tábor közösségépítő erejéről és a Csongrád megyei gyermekvédelmi

rendszer fontosságáról olvasható érdekes tájékoztatás. A magazint a

Szeged-Csanádi Egyházmegye életét bemutató *Hírek* rovat zárja.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.